

Het Dijlepaard

JAARGANG 7

MAANDELIJKS

JAN.-FEB. 1984 NR1

BLIJDE INKOMSTSTRAAT 115

LEUVEN

016/23 93 92

VU. TOON MARTENS BLIJDE INKOMSTSTR. 115 LEUVEN

IN DE GEMEENTERAAD ZITTEN 8 VROUWEN EN 35 MANNEN

STADS
PENSIOENKASSEN
ONRUST BIJ DE
GEPENSIONEERDEN

DE LEUVENSCH
FOLKORE

VAN PEETERMANNEN,
KOEISCHIETERS EN
KRAKEBEZENETERS

HET OOR-DEEL

EEN VRIJE TRIBUNE
OVER DE INSPRAAK
ROND
HET VERKEERSPLAN

1011 GEHANDICAPTE JONGVOLWASSENEN IN HET ARRONDISSEMENT

Een recente studie uitgevoerd door C. Degheldre in opdracht van het Opbouwwerk Interleuven, komt tot het besluit dat de bestaande opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten ruim onvoldoende zijn in het arrondissement Leuven. 254 gehandicapten vinden geen toekomst in eigen streek.

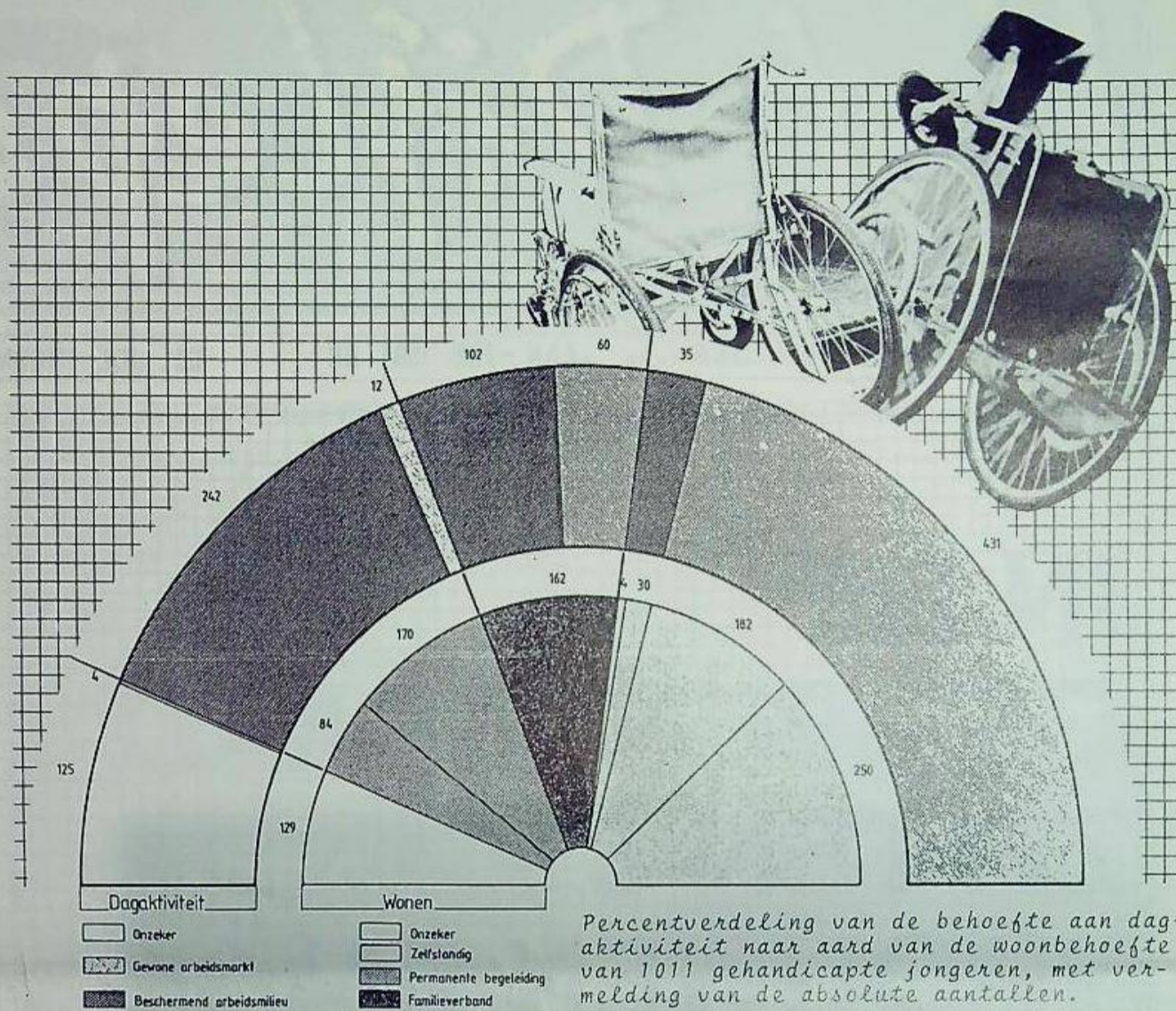
De studie behandelt de toekomstige huisvesting en dagactiviteiten van 1011 adolescenten die momenteel een beroep doen op één of andere vorm van georganiseerde, gespecialiseerde begeleiding. Het gaat om jongeren tussen de 15 en 21 jaar. Nu volgen zij het Buitengewoon Onderwijs, maken gebruik van de voorzieningen van het Fonds 81, of gaan werken in de Beschermde Werkplaats. Gevraagd werd welke voorziening zij nodig zullen hebben eens ze volwassen zullen zijn. Dit zal wel sterk afhankelijk zijn van de aard en de graad van de handicap. Het heeft ook, maar in mindere mate, te maken met het geslacht. Uit het onderzoek blijkt namelijk dat bij de licht mentaal gehandicapten - die groep die tot zelfstandig wonen en werken in staat is - de meisjes beter hun plan kunnen trekken dan de jongens. Meisjes zijn nl. beter in staat zichzelf te behelpen in het huishouden. De volgende tabel geeft een overzicht van het aantal gehandicapten en de aard van de handicap volgens het geslacht.

Op te merken valt dat slechts 757 van deze jongeren uit het arrondissement afkomstig zijn. De grootste groep zijn mentaal gehandicapten (92,9 %).

Voor het toekomstig wonen stelt men vast dat:

- 466 zelfstandig kunnen wonen onder één of andere vorm. Dit zijn de licht mentaal gehandicapten.
- 254 nood hebben aan een permanente begeleiding.
- 162 kunnen verder leven in hun eigen familie.
- het voor 129 nog niet geweten is.

Een belangrijke vaststelling daarbij is dat de 254 plaatsen voor permanente begeleiding nog niet bestaan.

Binnen 5 à 6 jaar zullen deze plaatsen moeten voorzien zijn. Naar dagactiviteiten zouden 50 % terecht kunnen op de gewone arbeidsmarkt of bij zelfstandigen. Voor 38 % is een begeleidend milieu nodig. Voor de overige 12 % weet men het nog niet.

Uit de besluiten lichten we deze die belangrijk zijn voor het beleid. De 16 % jongeren die een beroep kunnen doen op ouders of familie, zullen vroeg of laat terecht komen in de georganiseerde opvang. Voor hen is nu reeds een kortverblijf nodig, waar zij af en toe terecht kunnen voor korte duur, voor opvang en ter ontlasting van de familie. 25 % hebben nood aan specifieke opvang. Deze bestaat momenteel niet. De bestaande voorzieningen in het arrondissement zijn volzet. Daarvan heeft 1/3 zelfs behoefte aan intense verzorging.

Dit onderzoek zegt niets over de gehandicapten die nog thuis zijn en geen beroep doen op de georganiseerde

de zorg. Wellicht doen zij de nood nog stijgen.

Tenslotte moet nog gezegd dat de vroegbegeleiding, welke momenteel nog niet sterk is uitgebouwd, de kans op zelfstandigheid doet toenemen.

REDAKTIONEEL

Een nieuwe jaargang, een nieuw gezicht, om het met Gorter te zeggen. Een gezicht dat zich toont in de vorm van een vernieuwde lay-out, zodat dit blad eindelijk ook voor het oog een plezier wordt... Strukturele veranderingen ook, omdat dit blad een nieuwe koers wil varen en meer gevarieerde onderwerpen bevatten. De rubricering wordt bij deze een feit. Er kan al eens iets leuks aan bod komen, zoals de nieuwe rubriek "De Leuvense folklore". In HET OOR-DEEL zullen wij plaats ruimen voor bijdragen van lezers. Meer hierover elders in dit blad... Maar omdat lezers belangrijk zijn, houden we eraan jullie allemaal een leuk jaar toe te wensen, zij het dan met enige vertraging. Maar omdat wij ook aan onszelf moeten denken, hopen we dat jullie dit jaar eveneens geboeid mogen blijven door dit blad, en dat de abonnementen die afgelopen zijn vernieuwd zullen worden...

	MANNEN		VROUWEN		TOTAAL	
	abso-luut	rela-tief	abso-luut	rela-tief	abso-luut	rela-tief
Mentaal licht	327	56,7	267	63,4	594	58,7
" " matig	112	19,4	51	11,7	163	16,1
" " ernstig	34	5,9	24	5,5	58	5,7
" " diep	74	12,8	41	9,4	115	11,3
karakterieel	12	2,0	41	9,4	53	5,2
motorisch	1	0,001	0	0	1	-
lichamelijk	10	1,7	7	1,6	17	1,6
milieu/zwak	5	0,8	4	0,9	9	0,8
begaafd	1	0,001	0	0	1	-
kontakt	1	0,001	0	0	1	-
TOTAAL	576	100	435	100	1011	100

Terug van weggeweest: de historische rubriek! Maar wat moet je beginnen als je wil schrijven over de rijke Leuvense geschiedenis? In vorige Dijlepaarden zijn sociaal-ekonomische toestanden uitvoerig aan bod gekomen en werden belangrijke Leuvense personages voor het voetlicht gebracht. Maar over de Leuvense folklore vind je niets. Reden te meer om eens te gaan grasduinen in de stoffige papieren van het stadsarchief, waar Marcel Peeters ons met allerlei dossiers overspoelde. Sagen, legenden, de mannen van het jaar, spotnamen, de meiboomplanting, verhalen over het ontstaan van Leuven (toen Leuven nog Loven heette), over de herkomst van bepaalde uitdrukkingen... We beginnen zoals elk sprookje dat zichzelf respekteert met "Er was eens...", maar wanneer het varkentje met de lange snuit opduikt, weten we nog niet...

Loven en wilt oock niet swijghen
Wij van hun ons sauce krijghen
Ende dezen Peeterman
Spot zo heftigh als hij kan.

(Mechelse verzen uit 1687)

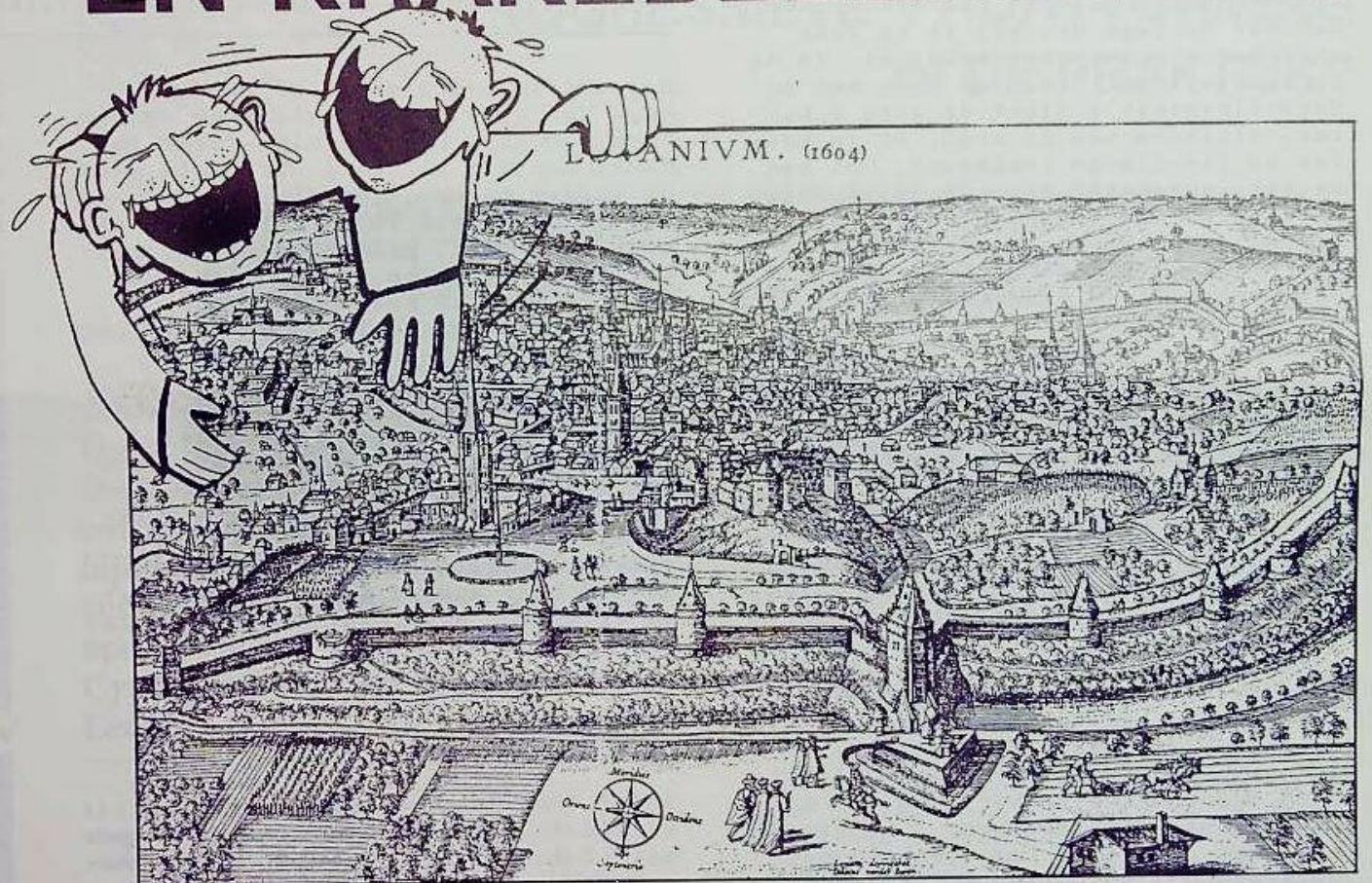
Er was eens een kerk die gebouwd werd ter ere van de Heilige Sint-Pieter. En, zoals dat altijd gebeurde in de middeleeuwen, kwamen weldra de lieden van het platteland zich daar vestigen om bescherming van de kerk te genieten. De personen die onder het gezag stonden van een kerk of een abdij, noemde men 'hare mannen' of 'hare manschap'. En zo kregen de Leuvenaars hun eerste bijnaam: de *Sint-Peetersmannen* of *Peetermans*. Het was een bijnaam zonder spot of bijbedoelingen, en het had ook niets te maken met het bier van die naam, dat eeuwenlang de volksdrank bij uitstek was. Pas later werd deze naam als spotnaam opgevat. Maar de Leuenaar heeft zich ook een paar spotnamen op de hals gehaald waarop hij nu niet bepaald fier moet zijn.

Het gebeurde in 1691, toen Leuven, onder Spaans regiem, de voortdurende aanvallen van het Franse leger had af te slaan. Op een avond luidde de opperbevelhebber van het Leuvense leger de noodklok. Burgers, boeren en studenten snelden naar de wallen. Geen twijfel mogelijk, een menigte vijanden kwam op de stad af. De hoofdmans beval: "Vuur!"... Enkele vijanden vielen dood neer, en de anderen namen de vlucht. De Leuvenaars zetten onmiddellijk de achtervolging in, maar toen ze ter plaatse kwamen, vonden ze dode koeien: Ze hadden de horens van deze beesten als geweerlopen aanzien. Zo ontstond de weinig vleierende naam van *koeieschieter*, die nog wel eens gebruikt wordt om een overmoedig Leuenaar op stang te jagen.

Totaal vergeten is de naam van *krakkebeziëneters* of *krakkebazeneters*. Inderdaad, beste lezer, zoals Big Bill (Kraakkebaas) zich bij de aanvang van zijn carrière noemde. Op 2 augustus 1542 wou Maarten Van Rossum, berucht om zijn gewetenloze wreedheid, de stad Leuven tot overgave dwingen. Maar de Leuvenaars lieten zich niet doen, en samen met de studenten weerden zij zich als wolven. Van Rossum moest het hazepad kiezen. Tijdens het beleg was een groot aantal inwoners, meestal van de hogere burgerij, de stad ontvlucht om heil te zoeken in de bossen van Lobergen. Bij hun terugkeer werden zij spottend verwelkomd met de vraag of ze krakkebazen (het Leuvense dialekt voor blauwe bosbessen) waren gaan plukken.

Bij de Leuvense spotnamen wordt er ook van *trainards* gesproken (trainer is Frans voor sleuren, slepen). De dramatische gebeurtenis die achter deze naam schuilgaat, heeft weinig met spot te maken, want het gaat hier om de moord op kommandant Gailard, de goeverneur van de Nederlandse koning. Bij de onafhankelijk-

VAN PEETERMANNEN, KOEIESCHIETERS EN KRAKEBEZENETERS

heidsstrijd van de Belgen in 1830, had hij voor noch tegen de omwenteling partij willen kiezen. Hij was immers Belg, en dacht niets te moeten vrezen in zijn vaderland. Op 28 oktober 1830 werd hij echter te Mechelen door enkele Leuvense vrijwilligers herkend, gevangen genomen en naar Leuven overgebracht. Hij werd beschuldigd van het feit dat op 2 september 1830 het garnizoen op de bevolking geschoten had. Tot een proces zou het niet komen, want een woedende menigte maakte zich bij zijn aankomst van hem meester, en sleurde hem door de Leuvense straten. Hij werd zo erg mishandeld dat hij onder de slagen bezweek. Zijn verminkt lijk werd aan de vrijheidsboom opgehangen

"Als eerste boetpleging over die moord werd de vrijheidsboom afgehakt, terwijl een proklamatie van de burgemeester verklaarde dat die beweenlijke gebeurtenis alleen maar kon toegeschreven worden aan mannen, die niet waardig waren de naam van Leuvenaars te dragen; dat de misdadigers niet ongestraft konden blijven; en dat zij, onder welk voorwendsel ook die moord be-

gaan was, zouden ontdekt en aan het gerecht overgeleverd worden."

En dan hebben we nog een aantal spotnamen gevonden die te maken hebben met "zuipen en fretten"... *Bierbollen*, *Bierkoppen* en *Dikke Buiken* zijn drie bijnamen die de Leuvenaars te danken hebben aan hun talrijke brouwerijen en hun groot bierversbruik. In Brussel en omstreken worden de Leuvenaars *Kalfsfretters* of *Kalfskoppen* genoemd.

Nog even vermelden dat het weinig gescheeld heeft, of die van Leuven zouden *Maanblusschers* geweest zijn: Op een heldere oktoberavond begonnen de Minderbroeders en de torenwachter brand te roepen. Het volk kwam dadelijk op straat, maar er werd niet geblust. De Minderbroeders hadden immers het schijnsel van de maan voor een vuurgloed genomen. Het was toch al genoeg dat de Mechelaars geprobeerd hadden de maan te blussen!

Voilà! Nu weten jullie ook weer hoe je een Leuenaar kan treiteren. Maar kom bij ons niet klagen over mogelijke reacties!

ONDER STEVIGE BEWAKING

Negentien december 1983. Voor het stadhuis heeft zich een menigte verzameld die leuzen skandeert tegen het ontwerp van politiereglement dat het recht om pamfletten uit te delen beperkt. Met veel moeite geraken we de stevig bewaakte raadszaal binnen om de laatste gemeenteraad van het jaar bij te wonen.

Gewoontegetrouw werd ook deze keer een gans hoofdstuk gewijd aan *stads-kernrenovatie*. Agalev was van oordeel dat het kollege hierbij al te vaak zelf het slechte voorbeeld gaf. In de Brusselsestraat (aan de hoek met de Capucijnenvoer) dient de stad 2 huizen, eigendom van de stad, af te breken na jarenlange leegstand. Ook een recent aangekocht huis in de Glasblazerijstraat is dringend aan herstellingen toe. Sprockeels (PVV) verwierp dit *moraliserend optreden*, en wees erop dat de gemeente al heel wat gepresteerd had inzake renovatie. Trouwens, de verkrotting van de huizen in de Brusselsestraat was, volgens hem, te wijten aan de hogere overheid, die plannen i.v.m. de Capucijnenvoer had laten aanslepen en tenslotte afgelastte. Naar aanleiding van de bespreking van een lening van 23 miljoen Fr. voor de verbouwing van het huis Naamsestraat 70, tot 7 appartementen, hield Van Mellaert (SPE) het slechte beleid van de Regie voor Huisvesting. Ook bij de verbouwingen van de St. Geert-ruiabdij had hij zo zijn bedenkingen; volgens hem had de gemeente met de aankoop van de abdij *een kat in een zak* gekocht. De Thiry-vleugel blijkt geen fundamenten te bezitten, en dit kan slechts door een zeer duur procédé (het opspuiten van een betonnen ondergrond) verholpen worden. Het kollege antwoordde dat er plannen waren om het geheel te laten klasseren, wat bij sommige gemeenteraadsleden de reactie ontlokte dat dit geldverspilling was voor een gebouw zonder historische waarde.

Gevelde bomen

Van Mellaert vroeg zich ook af wat de gemeente ondernomen had tegen het vallen van de bomen aan de Tiensevest. Burgemeester Vansina (CVP) antwoordde dat hij de zaak onmiddellijk had laten onderzoeken door de directeur van de Kruidtuin. Deze laatste betwijfelde of de bomen wel ziek waren, maar hij raadde uit veiligheidsoverwegingen toch aan de bomen te laten vallen. Mocht dat niet gebeuren, dan zou de stad aansprakelijk worden gesteld in geval er een boom zou omvallen.

Lofbetuigingen

Schepen Massart van Ruimtelijke Ordening (CVP) werd door Brepoels (SPE) uitvoerig geloofd voor zijn pedagogische aanpak van de inspraak van de Leuvense bevolking i.v.m. het "verkeers- en parkeerplan Leuven".

19 december 1983. Vierhonderd betogers stappen op naar het stadhuis om hun ongenoegen te uiten in verband met het pamflettenreglement van de heer Vansina. Het Leuvens politiekorps waakt.

Massart antwoordde dat hij er bijna rood van werd (wat Devlies de opmerking ontlokte Massart niet roder te maken dan hij al was). Brepoels wees er verder op dat over dit plan een serene discussie in de gemeenteraad nodig zou zijn, gezien de vele tegenstrijdige adviezen en belangen. De andere fracties traden de lofbetuigingen bij, en ook zij hoopten dat er met de buurtwerkingen rekening zou gehouden worden. Massart beloofde dit en vroeg de fracties hun standpunten klaar te hebben tegen 15 februari. Verder bekvechtten Vansina en Agalev nog over de opname van een *niet-gemeenteraadslid* in de Kommissie Ruimtelijke Ordening. Daar Agalev geen gemeenteraadslid had aangeduid trok de CVP haar aanbod in om een mandaat af te staan, eventueel kon een Agalev lid wel als *observator* toegelaten worden.

Subsidies

Onder druk van de hogere overheid werden de subsidies voor verenigingen met 12% verlaagd. Door de laattijdige reactie van deze overheid zullen de subsidies echter pas in 1984 uitgekeerd kunnen worden. Verder wees Vansina erop dat voortaan de diensten van de gemeente aan organisaties aangerekend zullen worden, wat Aerts (SPE) deed opmerken dat de *verenigingen dus twee maal moeten inleveren*. Vansina ontkende dit, volgens hem werden de subsidies zelfs lichtjes verhoogd. Als antwoord op de vraag naar subsidiëring van buurtfeesten en straatanimatie, beloofde Vansina een reglement op de socio-kulturele en buurtactiviteiten voor 1984.

Financiën

Bij de bespreking van de begrotingen van de Leuvense kerkfabrieken uitte Vanzeebroeck (SPE) zijn bezorgdheid over de kosten die ze voor de gemeente meebrengen. De gemeente is immers verplicht hun tekorten bij te passen. Burgemeester Vansina verzekerde hem echter dat "na sterk aandringen" van het kollege de tussenkost van de gemeente aanzienlijk kon beperkt worden. Op een totale begroting van ongeveer 10 miljoen zal de gemeente een 360 000 Fr. bijpassen.

Door een wijziging van het plan van de weg nr. 706 "Trolieberg" slaagde de gemeente erin tegemoet te komen aan de wensen van de plaatselijke bewoners, en 25 miljoen te besparen. Dit gebeurde ondanks de tegenstand van het Ministerie van Openbare Werken en de provincie. Gemeenteraadslid Van Itterbeek (VU) noemde dit een voorbeeld van geslaagde inspraak, hetgeen overtuiging van het Ministerie mogelijk gemaakt had.

De overheveling van de stedelijke pensioenkas naar de Omslagkas voor Gemeentelijke Pensioenen werd goedgekeurd, evenals de waarborg dat de gemeente eventuele verschillen zou blijven bijpassen. Van Mellaert vroeg waarom dit niet voorgelegd was geweest aan het overlegkomitee met de vakbonden. Schepen Massart deelde mee dat dit te wijten was aan een samenloop van omstandigheden, o.a. het feit dat hijzelf ziek was geweest.

Onder druk van de gemeenteraad werd het inschrijvingsgeld van 400 Fr. voor de opname op een lijst voor een vakante betrekking afgeschaft. Bij gebrek aan een begroting voor 1984 werden drie *voorlopige twaalfden* goedgekeurd. Van Mellaert drong erop aan dat men er slechts twee zou goedkeuren. Hierop beloofde schepen van Financiën Wouters al het mogelijke te zullen doen om de begroting zo snel mogelijk aan de gemeenteraad te kunnen voorleggen. Voor alle zekerheid, opdat de gemeentendiensten niet zonder geld zouden vallen, werden dan toch drie twaalfden goedgekeurd.

De gemeenteraad eindigde op een fikse rel over een motie van de gemeenteraadsliden Devlies (CVP) en Doms (PVV) naar aanleiding van het bekladden van het monument voor de gesneuvelden van WO II. De tekst, die handelde over de "onbeschaamdheid van bepaalde extremistische groepen" en vroeg "de daders op te zoeken en streng te straffen" werd aanzienlijk afgezwakt. Zelfs na een onderbreking van de gemeenteraad bereikte men nog geen eensgezindheid. Van Mellaert en Delbeque (Ag.) klaagden de laattijdige indiening van de tekst aan. Om die reden hadden hun fracties er zich niet over kunnen beraden. De "repressieve stijl" van de motie werd eveneens aangeklaagd, maar uiteindelijk werd ze na amendering aangenomen met 29 stemmen voor, 5 tegen en 6 onthoudingen.

Het was lang wachten deze keer alvorens we de raadszaal binnen mochten. Het kollege had immers beslist eerst een besloten zitting te houden, tijdens dewelke twee personeelsleden verhoord werden.

De reden van deze vervroeging van de besloten zitting (deze gaat gewoonlijk door na de openbare vergadering) was dat men "anders niet wist hoe laat de twee personeelsleden moesten opgeroepen worden".

Slachthuis

Een van de eerste belangrijke punten op de agenda van de gemeenteraad was de afkeuring door de provincie van een overeenkomst tussen de gemeente en een privé-promotor voor de realisatie van een nieuw slachthuis op stadsgronden langs de vaart. De provincie verweet het kollege een gebrek aan zorgvuldigheid omdat het geen expert geraadpleegd had om de waarde van de ruil te bepalen (de promotor zou in ruil voor het bouwen van een slachthuis o.a. de gronden krijgen waarop het oud slachthuis stond). Het kollege werd ook nog op de vingers getikt omdat het de gemeenteraad op volstrekt onvoldoende wijze voorgelicht had. Van Mellaert (SPE) herinnerde het kollege eraan dat de oppositie indertijd geweest had op het vaag en wankel karakter van het dossier, waardoor het moeilijk goedgekeurd zou worden. Maar ja, "er was toch geen luisterbereidheid bij het kollege".

Hoeveel is het oude slachthuis waard ?

Redingenhof : verkeer uit de knoop ?

Redingenhof

Het volgend groot discussiepunt betrof de bekrachtiging van een verkeersregeling (ingevoerd door middel van een politieverordening) in de Redingen- en Zwarte Zustersstraat. Met deze verordening wilde het kollege het autoverkeer in de wijk drastisch beperken. Van Mellaert (SPE) had vooral kritiek op het feit dat de verkeerskommissie noch de gemeenteraad vooraf geraadpleegd waren. Volgens hem was een politieverordening zelfs niet eens nodig, daar er geen sprake was van hoogdringendheid. Vansina (CVP) wees erop dat het om een proefproject ging, en dat omwille

van het voorlopig karakter ervan een politieverordening hem het meest aangewezen instrument leek. Buysse (Ag.) van zijn kant drong aan op het inrichten van parkeerplaatsen aan de oprit van de E5, om aldus het verkeer aan de bron te verminderen. Tobback (SPE) kloeg de improvisatie aan van het ganse project: "Men experimenteert met de verkeersregeling van een ganse wijk". Ten slotte vroeg Van Itterbeek (VU) niet alleen de inwoners, maar ook de weggebruikers te raadplegen. Vansina was bereid de zaak opnieuw in de commissie te bespreken, maar hij vroeg de politieverordening toch te bekrachtigen. Wat dan ook gebeurde.

Info-Leuven

Van Mellaert (SPE) had ook zijn bedenkingen bij de nieuwe lay-out van Info-Leuven (nvdr, wij vrezden reeds het ergste wat ONZE nieuwe lay-

out betreft...). Info-Leuven verschijnt sinds januari maandelijks in *De Aankondiger*. De aankondiging hiervan stond naast de nieuwjaarswensen van een lid van de meerderheid. Vansina antwoordde dat het hem zelf verpast had. Hij had er bij de drukker op aangedrongen dat dit in de toekomst niet meer zou gebeuren. Volgens hem was er geenszins sprake van voorbedachtheid.

De gemeenteraad werd afgesloten met een welles-nietesdebat tussen schepen Sprockeels (PVV) en Geeraerts (VU). Deze laatste beschuldigde de stadsdiensten ervan een vuil goedje in de Vunt geloosd te hebben. In de buurt van de Vunt was nl. een duiker verstoppt geraakt, zodat er gevaar was voor een grondverschuiving bij de spoorlijn. Wat daarbij gepompt werd, werd gewoon in de Vunt geloosd. Maar volgens Sprockeels was het gewoon maar water...

PARTIJEN

PROGRESSIEVE FRONTVORMING IN DE PRAKTIJK?

Voor hun politiek kafee van 19 januari over "Progressieve frontvorming in de praktijk" hadden de Leuvense Jong-socialisten een beroep gedaan op Jef Ulburgs van Doorbraak Genk, Ludo Koch van De Nieuwe, Stabroek (een lijst ontstaan uit allerlei aktiegroepen bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen), Willy Wera van de open SP-lijst te Dendermonde en Cyrille van Mellaert van SPE Leuven.

Als politiek ook rekenkunde en stemmen tellen is, zoals Van Mellaert zei, dan was het resultaat van deze 4 pogingen tot progressieve frontvorming niet zo denderend. Alleen in Stabroek is men er in geslaagd door te dringen tot deelname in de macht (schepenkollege) en dan nog via koalitiëvorming met de traditionele S.P. en de V.U., zodat men zich kan afvragen hoe progressief dat schepenkollege is. Koch meent nochtans resultaat te zien in zijn gevecht tegen de verzuiling: de plaatselijke S.P. wordt wakker geschud en in de C.V.P. is er een splitsing gekomen onder druk van de frontvorming. Als praktische verwezenlijking vermeldt hij dat het eerste halfuur van elke gemeenteraadsvergadering voorbehouden is aan burgers die vragen willen stellen, dat belangstellenden de agenda en de besluiten van de raadsvergaderingen kunnen toegestuurd krijgen en dat er een ruim informatiebeleid gevoerd wordt met o.m. wijkinspraakvergaderingen, stuurgroepen per deelgemeente. Of dit nu progressieve verwezenlijkingen zijn kunnen we in het midden laten, ons lijkt dit een minimum dat zelfs in Leuven zou kunnen gerealiseerd worden door partijen die de inspraak in hun programma voerden, en als wij ons de kampanje van oktober '82 goed

herinneren, deden ook de Leuvense P.V.V. en C.V.P. dat...

De andere panelleden vonden dat hun oppositie door frontvorming agressiever geworden is, en dat de S.P. meer en meer onder druk komt om stilaan haar conservatieve elementen uit te schakelen.

Alle panelleden maakten gewag van pogingen tot toenadering naar het A.C.W. toe, pogingen die geen resultaat opgeleverd hebben. Het A.C.W. blijkt zich vrij veilig te voelen binnen de C.V.P., waar nog steeds voor een groot stuk de feitelijke macht zit, en daarin wordt maar verandering verwacht naarmate ter linkerzijde een alternatief voor deze komfortabele positie geboden wordt. Toch wordt vastgesteld dat er wel wat roert in de kaders van de Kristelijke arbeidersbeweging. Zo kan het gebeuren dat progressieve standpunten doorklinken in geschriften en op kongressen, tot het op stemmen aankomt... (Daarvan kunnen we in Leuven wel enkele voorbeelden aanhalen).

Agalev en P.V.D.A. werden door het panel algemeen als een soort spelbreker aanzien omdat ze met eigen lijsten opkwamen, wat tot versnippering en stemmenverlies geleid zou hebben

De Agalev-aanhang in de zaal was pas goed op de pik getrapt toen Van Mellaert er aan twijfelde of de Agalev-verkozenen wel echte progressieven zijn ("Hoe progressief is de Leuvense S.P.?") en meende bij hen interne verdeeldheid te moeten vaststellen.

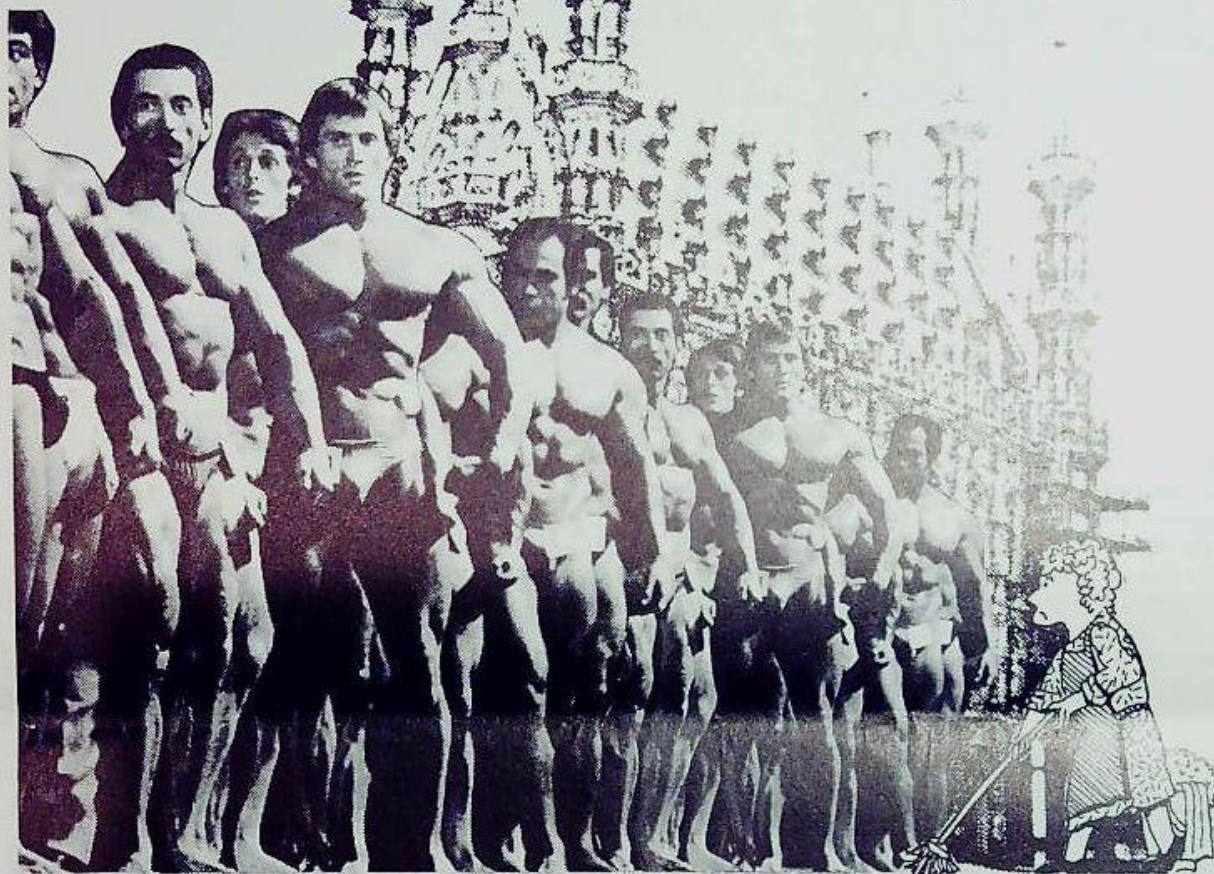
Dergelijk geruzie zal wel niet bevorderlijk zijn voor de betrekkingen tussen S.P.E. en Agalev als mogelijke partner voor een uitbreiding van de frontvorming naar de volgende verkiezing toe, frontvorming die nu moet voorbereid worden. Frontvorming van alternatieve, progressieve en linkse groepen, die streven naar een brede basis, een beweging. Zonder deze beweging zal er ook in 1988 geen alternatieve lijst zijn, die de verstarring in Leuven kan doorbreken !

IN LEUVEN WONEN 43 953 VROUWEN EN 41 337 MANNEN

IN DE GEMEENTERAAD ZITTEN 8 VROUWEN EN 35 MANNEN

Vrouwen hebben meer interesse voor politiek dan algemeen wordt aangenomen. Ze zijn actief in buurtwerking, actiegroepen, traditionele en andere verenigingen. Ze organiseren zich, apart of met mannen, om hun belangen te verdedigen...

Dat de vrouw als buurtbewoonster, als weggebruikster, als staatsburger, als moeder van schoolgaande kinderen, als mens, bekommerd om minderbedeelden in haar nabije of verre omgeving...als vrouw in een mannenmaatschappij heel wat te verdedigen heeft, staat buiten kijf. Waarom vormen vrouwen in de gemeentepolitiek dan nog altijd een minderheid, terwijl ze al meer dan 60 jaar verkiesbaar zijn voor de gemeenteraad? Wat weerhoudt hen van deelname aan het gemeentelijke politieke leven? Vrouw & Gemeente ging te rade bij 2 vrouwen, actief in de gemeentepolitiek, en bij 2 vrouwen, getrouwd met een gemeenteraadslid. Deze interviews verschenen eerder in dit blad. Ook via lektuur en discussie bleef V&G zoeken naar de oorzaken van de geringe deelname van vrouwen. Dit artikel bevat enkele konklusies van dit denk- en zoekwerk.

Volgens Marijke Verbeke in haar boek 'Vrouw en gemeentepolitiek' waren er in 1981 in België slechts 9,2% vrouwen in de gemeenteraad, en 9,6% in het parlement. In vergelijking met dit landelijke gemiddelde zijn de cijfers voor Leuven nog niet zo slecht: Op 43 gemeenteraadsliden zijn er nl. 8 vrouwen of 19%. Dit percentage wordt nog overschreden door sommige partijen afzonderlijk. In de C.V.P. treffen we 3 vrouwelijke schepenen aan op een totaal van 5, en 3 vrouwelijke gemeenteraadsliden op een totaal van 18, of 37% van de C.V.P.-mandatarissen zijn vrouwen. Ook in Agalev vinden we een relatief gunstig percentage van 33% vrouwelijke mandatarissen, of 1 vrouw op 3 gemeenteraadsliden. Bij de P.V.V. en de V.U. treffen we geen vrouwelijke verkozenen aan, dus 0%! De S.P.E. benadert het landelijk percentage met 9% vrouwelijke gemeenteraadsliden, of 1 vrouw op een totaal van 11. En dat terwijl iedereen weet dat vrouwen meer dan 50% van de bevolking uitmaken!

Een eerste reden waarom vrouwen niet in de politiek stappen is gebrek aan tijd. In onze maatschappij zijn meestal vrouwen verantwoordelijk voor het huishoudelijk werk en de opvoeding van de kinderen, een onbetaald werk met een onbeperkte arbeidsduur, dat hen als vanzelfsprekend wordt toegewezen. Zelfs van vrouwen zonder gezinslast verwacht men dat deze vroeg of laat zullen zorgen voor een man en kinderen, en dus niet volledig beschikbaar zijn. Enerzijds hebben vrouwen dus minder tijd dan mannen, anderzijds verwacht

men van hen ook minder engagement en verantwoordelijkheid. Het is duidelijk dat formele gelijke rechten niet volstaan om vrouwen volwaardig te laten deelnemen aan het politieke leven. Ook in de privésfeer moet er één en ander veranderen. Met name het stereotiepe rolpatroon van mankostwinner-gezinshoofd en vrouwhuismoeder waarborgt geen gelijke rechten binnen het gezin. Pas als mannen hun deel van die taken thuis overnemen, zullen vrouwen de kans krijgen om als volledig gelijken een deel van de taken in de openbare sfeer over te nemen.

Ondertussen 'behelpen' vrouwen in de politiek zich, niet altijd zonder schuldgevoelens, met individuele oplossingen. Ze zijn bv. zuinig op hun tijd, proberen thuis te zijn om voor het eten te zorgen, blijven niet of zelden lang nakaarten na vergaderingen. Ze vermijden recepties, gaan alleen naar bals of andere feestelijkheden als het niet anders kan en missen op die manier een aantal contacten en informatie. Aan wat men het 'informele circuit' noemt, nemen zij niet deel, of zeer weinig. Daardoor zijn ze minder bekend bij hun collega's, de mannen die de kandidaten voordragen en bij het kiespubliek. Ook de tijd die ze aan hun eigen vriendenkring kunnen besteden is krap bemeten. Als ze dan nog weinig steun krijgen van hun nabije omgeving, eventueel van hun partner, en hun kinderen, dan kan het isolement groot worden. De prijs die vrouwen voor hun deelname aan de politiek moeten betalen, ligt soms heel hoog!

Vele vrouwen zijn ook gehandicapt door hun *socialisatie*, hun opleiding in de vrouwenrol. Zorgen voor andere mensen, meevoelen met hen, belang hechten aan relaties en gevoelens werd hen als erg belangrijk voorgelaten, maar het zijn zaken die in de huidige manier van politiek bedrijven nauwelijks aan bod komen. Integendeel: initiatief, concurrentie, ambitie en prestatie zijn belangrijk om het ver te brengen. Emotioneel gedrag geldt als 'typisch vrouwelijk' en wordt negatief gewaardeerd. Optreden in het openbaar, assertief en vooral agressief gedrag van vrouwen, gelden echter als 'onvrouwelijk'. Dit leidt tot een innerlijk conflict bij veel vrouwen en geeft hen een gevoel van onzekerheid. En ze worden al zo op de vingers gezien. Ze vallen immers op en krijgen dus gemakkelijk kritiek. Vandaar dat ze zelf zoveel belang hechten aan scholing, aan opleiding, aan bekwaamheid. Daarnaast worden vrouwen geregeld beoordeeld als 'vrouw', op uiterlijk en kleding, i.p.v. op bekwaamheid en prestaties.

De heersende mentaliteit en de weerstand van vele mannen vormen een niet te onderschatten derde hinderpaal. Het politieke bedrijf is immers overwegend een mannenbolwerk waar mannelijke vooroordelen heersen. Slechts een minderheid van de mannen steunt vrouwen effectief, ook in de minderheidspartijen. De anderen ervaren vrouwen in de beroeps- en/of politieke wereld vaak als een dubbele bedreiging. Enerzijds betekenen ze verhoogde concurrentie bij het bedingen van banen en functies.

Anderzijds herinneren ze mannelijke politici eraan dat hun positie in vele gevallen steunt op een onbetaalde arbeidskracht thuis die hen en hun kinderen verzorgt, hen voedt en kleedt, en morele steun geeft. (Wat als hun eigen vrouw zich met dezelfde totale inzet in de politiek zou storten?). Ongehuwde vrouwen hebben het in de praktijk gemakkelijker, ze hebben meer tijd, maar ze blijven konkurrenten en bovendien beantwoorden ze niet aan de stereotiepe opvattingen over vrouwen. Ze kunnen proberen zich aan te passen aan het politieke spel, maar dan zijn ze van weinig nut voor de vrouwenzaak, want vrouweisen halen zelden zonder slag of stoot de politieke agenda. Blijven ze zich evenwel afzetten en opkomen voor vrouwenrechten, dan worden ze al vlug als 'feeksen' afgeschreven. Gehuwde vrouwen met kinderen beantwoorden beter aan de verwachtingen. Zij bieden identifikatiemogelijkheden voor een deel van de kiezeressen en komen minder bedreigend over voor de mannen in de politiek omdat ze toch niet voor 100 % in konkurrentie treden. En als vrouwen al hogerop geraakt krijgen ze zelden echt belangrijke functies, maar komen ze eerder terecht in de zgn. 'zachte' sektor. Zo zijn de drie vrouwelijke schepenen van Leuven respektievelijk schepenen van 'Kultuur, toerisme en feestelijkheden', 'Maatschappelijk welzijn, gezin en ontwikkelingssamenwerking' en 'Onderwijs en burgerlijke stand'.

Van de vijf partijen die in de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn, telt de CVP het grootst aantal vrouwen (6 van hun 16 verkozenen zijn vrouwen) waarvan er drie als schepenen zetelen: (v.l.n.r.) De Kelver, Geelen en Van Hove.

doen i.p.v. radikale eisen te blijven stellen. Bovendien vraagt het heel wat moed om uit het vertrouwde vrouwengetto te komen. Vele vrouwen met een goede opleiding en het nodige engagement, moeten trouwens in deze tijd van recessie, hun energie in de eerste plaats besteden aan overleven. Ze kunnen zich een deelname aan de politiek gewoon niet permitteren.

Welke voorwaarden zijn dan vereist opdat vrouwen tenvolle zouden kunnen deelnemen aan de politieke besluitvorming?

- In de eerste plaats dient de ideologie van het patriarchale gezin met het zgn. vanzelfsprekend rolpatroon van kostwinner en huisvrouw plaats te maken voor een meer democratische opvatting over het functioneren van de onderlinge relaties van alle gezinsleden (ook kinderen, bv.). Met daaraan gekoppeld een gelijke behandeling van alternatieve leefvormen van enkelingen en groepen. Zo kunnen vrouwen, indien gewenst, de handen vrij hebben voor andere dan gezinstaken

- Ten tweede dient er bij de opvoeding en het onderwijs aan meisjes bijzondere aandacht besteed aan de opvoeding tot staatsburger, aan het stimuleren van eigenschappen als opkomen voor jezelf en belangstelling voor de grote wereld i.p.v. enkel voor het gezinsleven.

- Verder kan er enkel sprake zijn van echte integratie als de deelname van vrouwen in de politiek als vanzelfsprekend ervaren wordt door mannen en vrouwen. Vrouwen in de politiek doorbreken de stereotiepe opvatting als zou de openbare sfeer het domein zijn van mannen, en de privésfeer het domein van vrouwen. Maar hun aanwezigheid en participatie volstaan niet, tegelijkertijd moeten zij meewerken aan een mentaliteitsverandering.

- En dan zijn er nog de feministen die zichzelf 'buiten de structuren' situeren en het werk van vrouwen 'binnen de structuren' met argwaan volgen. Toch kunnen beide manieren van werken elkaar zinvol aanvullen. Vrouwen in de politiek hebben kritiek nodig van de vrouwenbeweging, om macht te verwerven ten gunste van vrouwen.

- Tenslotte zijn er in de politieke structuren zelf voorlopig maatregelen nodig om een zeker minimumpercentage van vrouwen te bereiken op alle niveau's, ook in de hoge functies met status en inkomen. Bekwame vrouwen zijn er genoeg!!!

Open Staldeur

Vrouwen in de politiek

Beste Dijepearders, Jullie werken aan een interessante serie over 'Vrouwen in de politiek', waarbij jullie (gelukkig) zowel de 'beleidsvrouwen' (schepenen) interviewen als de gemeenteraadsleden. Bovendien komen meerderheid en oppositie al eens aan bod: ieder zijn deel... Ik vind het echter raar dat jullie net bij de Volksunie, de enige partij met een vrouwelijke voorzitter, naar een vrouw buiten/naast de politiek stappen voor een interview! Of loop ik op de feiten vooruit?

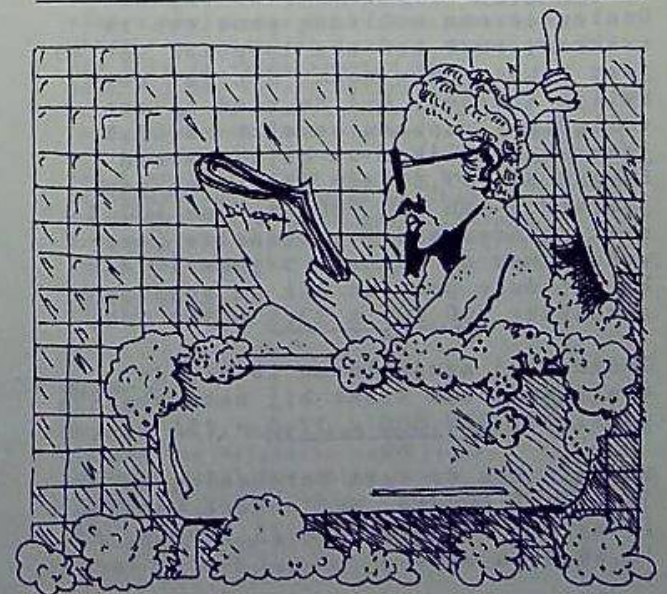
Hartelijk,
Geert Van Haegendoren

Met Vrouw en Gemeente hadden wij afgesproken dat er ruimte was voor 4 interviews. Twee zouden handelen over vrouwen in de gemeentepolitiek, en de twee andere over vrouwen buiten (naast) de politiek. Daar de gemeenteraad zo'n beetje het forum is van de gemeentelijke politieke activiteit, leek de keuze van twee gemeenteraadsleden als vertegenwoordigers van vrouwen in de politiek, ons dan ook gerechtvaardigd.

Schoolverlaters in de kou

Als Jongeren Advies Centrum verontroost het ons dat de nieuwe regeringsmaatregelen i.v.m. werkloosheid de schoolverlaters zo hard treffen en dat dit allemaal in stilte gebeurt. Half januari worden we met de neus op de feiten gedrukt dat de wachtuitkeringen nogmaals sterk verlaagd zijn. Dit zonder enige noemenswaardige reactie (ook niet van de vakbonden). Hierbij komt nog de nieuwe maatregel die werkloosheidsuitkeringen belastbaar stelt. Deze treft in de eerste plaats de samenwonenden (vrouwen en jongeren die nog thuis wonen). Het J.A.C. is niet akkoord met deze gang van zaken, die het de jongeren onmogelijk maakt een menswaardig bestaan op te bouwen. De regering heeft nogmaals bewust gekozen om de zwaksten in onze samenleving te treffen, want niemand verdedigt de belangen van werkloze jongeren en vrouwen!

namens JAC-Leuven,
werkgroep Actie
Koen Nys

omdat mannen belangrijk zijn.

VRAGEN BIJ DE OVERHEVELING VAN DE STADS- PENSIOENKASSEN

Bij de toeschouwers van de gemeenteraadszitting van 19 december waren ook Louis Baras en Victor Vanhove aanwezig. Beiden zijn gepensioneerde personeelsleden van de stad Leuven.

Op deze raadszitting werd namelijk beslist om de gemeentelijke pensioenkassen van de fusiegemeenten Leuven en Heverlee over te hevelen naar de (nationale) Omslagkas voor Gemeentelijke Pensioenen. Ook werd er de waarborg gestemd dat de betrokken gepensioneerden geen financieel nadeel zouden lijden bij deze operatie, die de stad heel wat besparingen zou opleveren, geraamd op 50 à 60 miljoen per jaar. Een bedrag dat de komende jaren nog fel zal stijgen... Zoals steeds was het DP ter plaatse, en vroeg de 2 voornoemde gepensioneerden om hun eerste indrukken...

DP: Jullie zijn blijkbaar niet gerust in de financiële gevolgen van de overheveling van de pensioenkassen?

VV: Niemand van de gepensioneerden is gerust, zolang niet alle instanties de voorstellen van het College goedgekeurd hebben. De Bestendige Deputatie moet haar goedkeuring nog geven. Wij willen zekerheid dat de stad Leuven het verschil tussen het pensioen van de pensioenkas van Leuven, en dat van de Nationale Omslagkas, zal blijven bijpassen. Men stemt nu wel die waarborg, maar wie weet of men daar achteraf niet zal op terugkomen. Dit is volgens ons een kontraktuele verplichting. Bij onze oppensioenstelling kregen we de volgende belofte: "Wij hebben de eer U te melden dat de gemeenteraad in zitting van de zoveelste besloten heeft om Uw ontslag te aanvaarden, en U een levenslang pensioen toe te kennen van X frank, bij toepassing van artikels 12 en 16 van het reglement op de pensioenkas..."

DP: Is er dan een verschil tussen het pensioen dat de stad uitbetaalt en dat van de staat?

LB: Ja, natuurlijk, anders was er voor ons geen probleem. Om bij de Omslagkas een volledig pensioen te trekken, moet men een loopbaan van 45 jaar hebben. Men noemt dit het Wettelijk stelsel. Bij de stad is een volledige loopbaan bereikt na 37,5 jaar. Vergelijken we bijvoorbeeld iemand met 37,5 jaar dienst en een jaarwedge van 200 000 Fr. aan 100 % niet geïndexeerd (gemiddelde jaarwedge over de laatste 5 jaar), dan krijgt deze persoon uit de stadspensioenkas: $200\ 000 \times 37,5 = 150\ 000,-$

Indien hij aangesloten is bij de Omslagkas, dan trekt hij het volgende pensioen: $200\ 000 \times 37,5 = 125\ 000,-$

Vandaar ook de term berekening op 50-ste of 60-ste. Met andere woorden is er een verschil van 25 000 Fr. of 16,66 % in min.

Ik ben eens gaan uitrekenen wat het verschil in pensioen voor mijzelf zou bedragen, en ik kom op een verschil van 7536 Fr. per maand bruto. Dat betekent toch iets. Ik denk dat voor de meeste mensen het verschil tussen de 5 000 tot 12 000 Fr. voor de hoogste pensioenen moet liggen. Voldoende reden dus om ongerust te zijn.

VV: De meeste mensen hebben zich op die 37,5 jaar gebaseerd om op pensioen te gaan. Indien zij zoveel jaren dienst hebben, maakt het voor hen geen financieel verschil meer uit voor hun pensioen of ze nog langer blijven of niet, en dan zijn ze zoals ik op 60 jaar met pensioen gegaan. Ze dreigen nu de dupe te worden, en ze zouden waarschijnlijk nog enkele jaren langer gebleven zijn, om zeker te zijn van hun volledig pensioen... We hebben er toch genoeg voor betaald. In de privé zegt men dikwijls dat "die mannen van de openbare dienst een dik pensioen" trekken. Niets is echter minder waar. Ik zal nooit op die mensen kappen, maar ze vergeten dat zij persoonlijk slechts 3,25 % op een geplafonneerd bedrag voor hun pensioen betaald hebben, en wij 6 % - nu 7 % denk ik - en dit steeds op een volledig loon, dus *niet* geplafonneerd. Er is een groot verschil in afdrachten.

LB: En dan de eerste opslagen, en het inlopen van tijdelijke diensten enz. Enkele voorbeelden: Mijn wedde bedroeg in 1950 precies 3664 Fr. netto per maand, en ik moest 4236 Fr. inlopen voor tijdelijke diensten. In 1954 heb ik mijn militaire diensten ingelopen. Ik moest toen 10 097 Fr. betalen, en mijn maandwedge was toen 5533 Fr. Het inlopen van de militaire

dienst was niet verplicht, maar deze jaren kwamen dan niet in aanmerking voor de berekening van de weduwenpensioenen. Deze bedragen moesten zeker met 10 vermenigvuldigd worden om enigszins met de huidige waarden overeen te komen...

De eerste maand van de vaste benoeming ging ook in de pensioenkas. Op dat ogenblik werd men op het einde en in het begin van de volgende maand betaald, zodat men ongeveer 2 weddes tegelijkertijd kreeg - waarvan er dus 1 in de pensioenkas ging. De eerste opslag van de tweejaarlijkse verhoging verdween ook in de pensioenkas. Wij hebben dus serieuze afdrachten gedaan voor ons pensioen.

VV: Volgens mij is de eerste fout in 1956 gebeurd, toen men beslist heeft de nieuwe personeelsleden bij de nationale kas aan te sluiten. Van dat ogenblik af ging een groot deel van de inkomsten verloren en de uitgaven bleven. Met al die kaderuitbreidingen van de laatste 10 à 20 jaar zou de stadspensioenkas winst maken, in plaats van deficitair te zijn. Ten andere, de nul-operatie, die de stad met de Omslagkas denkt te verwezenlijken voor de betrokken periode van 1.1.1956 tot 31.12.1982 is hiervoor het klarste bewijs. In Tongeren heeft men de eigen pensioenkas behouden, en staat men sociale leningen toe met het geld ervan. Daar zijn de nieuwe personeelsleden na 1955 aangesloten gebleven bij de gemeentelijke pensioenkas, maar wel tegen de voorwaarden van het Wettelijk Stelsel (Omslagkas). Maar ja, die uitverkoop is al lang bezig. Vroeger was Leuven eigenaar van een gasfabriek. Een ongeloflijke service: gratis reinigen van leidingen en apparaten. Alle maanden

opnemen en ontvangen... Ze is dan geprivatiseerd, de gratis service verdween, en de personeelsleden zijn niet vervangen. Op diezelfde manier heeft men stadsscholen verpatst, en het patrimonium dat zich uitstreckte van Leuven tot aan de Rupel. Nu is de oorzaak van het deficit op de stadsrekening zagezegd de stedelijke pensioenkas; wat zal het morgen zijn?

DP: Maar de gemeenteraad heeft toch een beslissing goedgekeurd waarin beloofd wordt om het verschil te blijven bijpassen. Is dat dan geen voldoende garantie?

VV: De gemeenteraad heeft wel haar goedkeuring gegeven, maar de Bestendige Deputatie nog niet. We hebben geen enkele zekerheid dat de stad dit supplement zal blijven betalen. Er is de laatste tijd te veel aan ons pensioen geprutst om niet wantrouwig te zijn: de blokkering van de index, afschaffing van het groot abbatement op de vervangingsinkomens voor de belastingen, niet indexeren van de belastingsschalen, afschaffing van de kumul van pensioenen voor de weduwen, verhoogde gemeentebelastingen. In de crisis voor de oorlog legde men in 1 keer een belasting van + 4% op aan iedereen en het was dan ook meteen algemene staking. Nu pakt men categorie per categorie aan en voert men de maatregelen geleidelijk door.

LB: Mijn pensioen was eind 1983 met 3755 Fr. bruto per maand verminderd door de gedeeltelijke niet-indexering sedert mei 1982, en het spel gaat in 1984 verder. En de afschaffing van het speciaal abbatement als aftrek op de belasting op de inkomsten voor gepensioneerden - en ik druk erop, voor alle gepensioneerden, zowel van de privésector als van de openbare diensten - vanaf 1982, heeft mij nog 1693 Fr. per maand gekost. Een verlies van koopkracht van 5448 Fr. per maand in 1983, zonder te spreken van andere inleveringen, hierboven reeds aangehaald door mijn kollega.

VV: Wat ons ook verwonderd heeft is het feit dat op de gemeenteraad niemand gereageerd heeft. De S.P.E. zou zich toch uit principe moeten onthouden hebben... Wanneer men op 4.6.1956 beslist heeft om de nieuw aangeworven personeelsleden op de Omslagkas te zetten, dan heeft het C.V.P.-blok, dat toen in de oppositie zat zich ook onthouden. Ik heb de indruk dat het grootste deel van de gemeenteraadsleden niet snapt waarover het gaat, of zich er niet aan interesseert. Nog een reden meer om ons ongerust te maken...

LB: Gemeenteraadslid A. Vanzeebroeck is ook lid van de Kommissie Pensioenen maar die hebben we al jaren niet meer gezien op de zittingen. Mensen van Agalev, V.U. en S.P.E. hebben in de Kommissie van Financiën uitleg gekregen, niet alleen van het Kollege maar ook van de kant van het betrokken personeel, en de stemming in de gemeenteraad heeft mij eveneens verwonderd. Als er zoiets als politieke deontologie bestaat, had de oppositie zich mijns inziens moeten onthouden. Mocht er nu of in de toekomst wat mislopen, dan kunnen zij het volgende gezegde indachtig zijn: Samen gevangen, samen gehangen.

DP: Is de overheveling dan niet ter sprake gekomen op het overlegkomitee van het personeel, of heeft men de betrokkenen niet rechtstreeks ingelicht?

VV: De stad heeft ons niet gekonsulteed. Bedienden en leden van de Pensioenkommissie hebben ons verwittigd, en we zijn niet-officieel met een 20-tal mensen bijeengekomen. Op het overlegkomitee is er bij mijn weten nooit naar de mening van het personeel gevraagd. Voor inspraak en informatie heeft men geen tijd. Een topambtenaar heeft letterlijk gezegd dat hij geen tijd had voor dergelijke flauwe praat, wanneer een bediende hem om een onderhoud vroeg.

LB: Als de mannen volgend jaar iets aan hun statuten veranderen, krijgt iedereen de kans om zijn mening te zeggen. De pensioenkommissie waar ik in zit, is maar een raadgevend orgaan en kan geen personeelsvergadering bijeen roepen. De gepensioneerden zijn versnipperd over verschillende verenigingen, en de meesten weten nog van niets.

DP: Hoeveel mensen zijn er bij betrokken?

LB: Dat weet ik niet. In de Kommissie hebben we dergelijke informatie nog niet gekregen... In de tijd dat ik aan de stadskas zat, dat was in 1977, betaalde ik aan 120 bedienden en 80 werklieden hun pensioen in de hand uit. Er zullen er nog bijna zeker zoveel geweest zijn die hun pensioen op hun rekening gestort kregen. Dat kunnen nu wel 400 à 500 mensen zijn, waarvan een gedeelte aangesloten bij de stedelijke pensioenkassen voor 1.1.1936 niet bij de overgang betrokken zijn, en dus buiten beschouwing gelaten moeten worden. Weduwen zijn echter wel bij dit getal inbegrepen.

DP: Wat is jullie verweer indien de Bestendige Deputatie de waarborg niet goedkeurt, of de gemeenteraad later op zijn beslissing terugkomt?

VV: Dan gaan we naar een burgerlijke rechtbank, want volgens ons is dat kontraktbreuk. Negen kansen op tien winnen we dat proces.

LB: We hopen echter dat alles terecht komt.

Zo ook het Dijlepaard...

Roepen om de dag

Amnesty International vraagt de dringende vrijlating van mensen die gearresteerd zijn omwille van hun politieke of religieuze overtuiging, hun kleur of etnische origine, en die niet tot geweld zijn overgegaan of ertoe hebben opgeroepen.

Tot zover een persbericht van de genoemde organisatie, die het folteren van individuen overal ter wereld op de voet volgt.

Dat Amnesty zich niet bezig houdt met mensen die "tot geweld hebben opgeroepen", is in deze kachtelijke kontekst allerminst duidelijk. Wat doe je bievoorbeeld met regimes, waar het merendeel der mensen het geïnstalleerde (legitieme?) gezag niet aanvaardt?

Amnesty wil zijn principes kracht bijzetten door een korrespondentienet op te zetten tussen vrije en vastgezette burgers. Maar hoe verwoordt een opgesloten, ongeletterde inboorling zijn weerzin tegen het bestaande regime?

Dat al deze vragen ook leven bij vrije Westerlingen, bewijst het bundeltje proza en gedichten, dat Amnesty International samen met de Europese Vereniging ter Bevordering van de Poëzie uitgaf. Cynisme en schuldgevoel. Hoe kan het vrije westen anders reageren?

Voor de miljoenen doodgefolterden,
voor de miljoenen nog levenden,

HET ZOUT DER AARDE

Als ons de vrijheid gegeven wordt zullen wij dansen en springen over de angst in het pijnhok berichten over de stank in de cellen vertellen onze verhsikkelde handen verbergen met parelmoer onze bochel bekleden schoonrijden op onze kreuple voet Als ons het leven gegeven wordt gaan wij Juana begraven haar armen van de schandpaal haken de regen op haar heupen drogen de vliegen oogsten uit haar ogen de mieren plukken uit haar lenden de machetes uit haar benen halen de coyotes scheuren uit haar buik Als ons een later gegeven wordt gaan wij de spoorlozen zoeken blinden wat zalf op de steekwonden wrijven doven met gave gebaren verblijden stommen een kunsttong van ijzerhard smeden gekken bedaren en rietvlechten leren lammen met krukken en beugels verrukken zieken van zweten en braken genezen wezen van vaders en moeders voorzien Als ooit de vrede geboren wordt gaan wij met eeuwen vertraging te eten geven wie van honger sterft te drinken schenken wie van dorst krepeert wat rijkdom delen met wie naakt vergaat wat troost verlenen aan wie beul moest zijn de doodskaders bannen uit het land de wetten maken in de onschuldstaaf de daden van rechtvaardigheid verbreiden zoals de zoon der mensen in het berglied zei.

LOEKIE ZVONIK

"Roepen om de dag", een bundel gedichten van Belgische schrijvers, Leuvense Schrijversaktie i.e.m. Amnesty International, 1983, 259 blz., 380 BF
Te bestellen op Blijde Inkomststraat 9, 3000 Leuven

Bij een nieuwe jaargang horen nieuwe rubrieken, en deze is er één van. HET OOR-DEEL is een soort vrije tribune waarin wij een artikel van een lezer opnemen, ondertekend in eigen naam. Hoe zien wij dat?

Het werkstuk moet meer bieden dan een lezersbrief of een ingezonden mededeling, en wordt geschreven in functie van de stadskrant. Het rekent een beetje op antwoord, dus reacties zijn zeer welkom!

INSPRAAKRONDE LEUVENS VERKEERSPLAN

VOLDOENDE MAAR KAN BETER

Luk Joossens is lid van het aktiekomitee van de Maria-Theresiastraat dat zich verzette tegen de bouw van appartementsgebouwen die het boekje te buiten gingen". Als "onafhankelijke waarnemer" woonde hij zeven vergaderingen bij over het verkeers- en parkeerplan. Hij is dan ook goed geplaatst om een oordeel te formuleren over de gebruikte inspraakprocedure.

In september 1983 werd het lang aangekondigd, Leuvens verkeersplan aan het publiek voorgesteld. In Info-Leuven werd alles keurig uitgelegd. Een duidelijke tekst lichtte zowel het parkeer- als het verkeerprobleem toe: ondermeer werden langparkeersdiers naar de ring verwezen, werd voorgesteld om het woonparkeren in de binnenstad in te voeren en was er een keuze tussen drie verkeersalternatieven. Een tentoonstelling - die zowel in het stadhuis, als in de deelgemeenten te bezichtigen was - illustreerde met passende foto's het geheel. Ten slotte werden er in de verschillende deelgemeenten van Groot-Leuven zowel informatie- als discussieavonden georganiseerd. De resultaten van de inspraakronde werden eind november aan het publiek ter goedkeuring voorgelegd.

Onze indrukken geven wij weer in de volgende drie punten.

Informeert Info-Leuven? Een onderzoek waard

Het verkeersplan werd aangekondigd op stadspanelen, door het aanschrijven van verenigingen en vooral door de tekst in Info-Leuven. In theorie zou iedereen op de hoogte moeten zijn, in praktijk valt dit te betwijfelen. Zo is er geen leesstudie van Info-Leuven en weet het stadsbestuur gewoon niet of dit tijdschrift daadwerkelijk gelezen wordt, of de lay-out het lezen bevordert, of bepaalde artikels meer gelezen worden dan andere ... Een ernstige leemte, te meer daar in 1984 Info-Leuven als tijdschrift wordt afgeschaft en de inhoud ervan maandelijks in het gratis huis-aan-huisblad "De Aankondiger" wordt ingelast. Kan het Leuvens

stadsbestuur een dergelijke beslissing nemen zonder enige notie te hebben van de impact van haar tijdschrift? Zijn er niet voldoende studenten (bijv. in de communicatiewetenschappen) die in het kader van hun eindverhandeling dankbaar zouden zijn voor een dergelijke taak? Hoe goed de tekst over het verkeersplan ook was, het blijft een open vraag of elke Leuvenaer die tekst ook gelezen heeft ...

Wie komt er naar een discussie- of informatievergadering?

Op de discussievergadering in de binnenstad waren er 60 à 80 personen aanwezig, in Heverlee 15 en in Kessel-Lo slechts 5. Op een discussievergadering voor de buurtbewoners in de mussenbuurt waren er 12 aanwezig of meer dan twee maal zoveel dan in Kessel-Lo ... Niet iedereen is bereid zijn vrije avond op te offeren om zijn mening over het verkeersplan te vertolken. Personen die het stadsbestuur wantrouwen of door vroegere inspraakbeloften misleid werden, zullen niet meer komen. Personen die niet de gewoonte hebben om hun mening

in een open vergadering naar voren te brengen, zullen ook niet komen. Personen voor wie een globaal verkeersplan wat te moeilijk ligt, zullen waarschijnlijk niet komen opdagen. Dit verkeersplan blijft voor de meeste mensen te theoretisch en te weinig concreet. Zelfs voor de ingewijden is het niet eenvoudig! Waren alle buurten wel vertegenwoordigd op deze discussievergadering? Kwamen de belangen van zowel voetgangers, fietsers als automobilisten in gelijke mate aan bod in deze inspraakronde? Waren de zestig-plussers niet de grote afwezigen op de discussievergaderingen? Uit ervaring is het geweten dat oudere mensen moeilijk naar zo'n vergaderingen komen. Zou het stadsbestuur in de toekomst niet kunnen voorzien om op een andere wijze dan door vergaderingen de noden en de behoeften van deze bevolkingsgroep te leren kennen? Een aangepast programma kan ook voor andere groepen worden toegepast, voor scholieren bijvoorbeeld.

Hoe verliepen de inspraakvergaderingen?

Door de dienst Urbanisatie van de stad Leuven en de schepen van Ruimtelijke Ordening was het verkeersplan nauwkeurig voorbereid. Aan deze dienst ontbrak het niet aan ijver en enthousiasme om al de vergaderingen te leiden en te begeleiden. Door dezelfde dienst werden de resultaten van de inspraakronde zo volledig en zo objectief mogelijk op papier gezet. En toch bleven de discussievergaderingen duidelijk onder de maat: omdat de deelnemers vaak slechts om hun eigen straat bekommerd waren, omdat vanwege de dienst Urbanisatie vaak te verdedigend werd gerepliceerd, omdat de organisatoren er meer op uit waren om de verschillende meningen aan bod

Tips

Kultuur voor kinderen

Het O.P.J.L. (Overleg Progressief Jeugdwerk Leuven) is een haast fonkelnieuwe organisatie, die aandacht schenkt aan cultuur voor kinderen, speelpleinwerking en naschoolse opvang. Zij richt zich vooral op kinderen van 6 à 12 jaar. Ze richt een aantal activiteiten in voor Groot-Leuvense kinderen, waarbij de inbreng van de jongeren een belangrijke plaats inneemt. Later zullen we daar uitgebreid op terugkomen.

- Za. 4-2: *Het mannetje en de fluit*
Johan van Rillaer
- Za. 3-3: *De snuiters*
Poppentheater Joris Jozef
- ZA.17-3: *De wonderlijke jas van Contrabas*
Clown Pepijn
- Wo. 4-4: *Thomas zit te dromen in de klas*
Teater Taptoe

Verder richt O.P.J.L. een kinderkarnavalbal in op 10-3, en hiervoor zijn zij nog op zoek naar een fanfare of muzikanten, die - gratis - van 13.30 u. tot 14.30 u. met de kinderen een beetje vrolijk willen doen. Geïnteresseerden bellen naar 016/2213 24. Melden we nog dat de teaterstukken doorgaan in zaal Lido, telkens om 14 U. 30. Wat het carnaval betreft wordt er verzameld op de oude Markt, vanwaar stoetsgewijs naar de Lido gegaan wordt, waar een optreden doorgaat van teater Poëzie. De kinderen worden verondersteld geschinkt te zijn, en al wat daar bij hoort...

te laten komen en niet om het gesprek te laten uitgroeien tot een echte en wedersprekelijke discussie. Wie verwacht had dat het tot een boeiende en constructieve confrontatie zou komen tussen bijvoorbeeld het handelaarsverbond enerzijds en de dynamische werkgroep "Langzaam Verkeer" anderzijds, is bedrogen uitgekomen. Zoals geweten, pleit het handelaarsverbond voor meer parkings in de binnenstad en komt Langzaam Verkeer op voor een verkeersarm centrum. Opvallend hierbij is dat de topfiguren van het handelaarsverbond hun standpunt over verkeersplanning wel op allerlei gelegenheden - zoals bij de opening van de handelsbeurs - affirmeren, maar dit niet komen toelichten of verdedigen op de inspraakvergaderingen. Kennen zij wellicht andere en betere (?) kanalen om hun standpunt bij het stadsbestuur door te drukken?

In deze inspraakronde waren er m.a.w. wel informatie-, maar geen discussie-avonden. Eén van de conclusies van de inspraakronde is trouwens dat de gemeenteraad moet beslissen of Leuven al of niet verkeersarm zal worden. Kan dergelijke fundamentele beslissing niet eerder getoetst worden aan de hand van objectieve gegevens? Was er geen vergelijk mogelijk tussen de verschillende stellingnamen? Wij vrezen dat dit verkeersplan zal gekelderd worden, gewoon omdat de verschillende belangengroepen te weinig begrip voor elkanders standpunt betonen. Wij blijven voorstander van de informatieavonden, zoals die nu werden gehouden, omdat ze de mogelijkheid verschaffen aan iedereen (of bijna iedereen) zijn standpunt kenbaar te maken. Daarnaast zouden er overlegvergaderingen moeten plaatsvinden, waarbij de discussie centraal staat en waarbij per thema de standpunten tussen de verschillende groepen worden uitgepraat. Ten slotte nog dit. Politieke partijen krijgen twee maal de kans om hun zienswijze te formuleren: tijdens de inspraakronde en nadien tijdens de gemeenteraad. Ons lijkt het beter dat de politieke vertegenwoordigers meer aanwezig zouden zijn op de inspraakvergaderingen om aan den lijve de bemerkingen van de bevolking te aanhoren en pas nadien hun standpunt zouden kenbaar maken met het oog op een beslissing in de gemeenteraad. Zelf hebben wij moeten vaststellen dat slechts weinig gemeenteraadsleden zich de moeite hebben getroost om aan de inspraakronde deel te nemen.

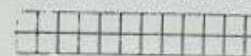
Onze besluiten:

- 1) Het valt te betwijfelen of elke Leuvenaar van het verkeersplan op de hoogte was;
- 2) De resultaten van de inspraakronde zijn fair en objectief weergegeven;
- 3) Sommige bewonersgroepen komen onvoldoende bij dit soort info-vergaderingen aan bod;
- 4) Tussen de verschillende belangengroepen heeft er geen discussie plaats gevonden;
- 5) Slechts weinig gemeenteraadsleden hebben de inspraakronde gevolgd: hoe zullen de resultaten van de inspraakronde uiteindelijk politiek vertaald worden?

Liga voor Mensenrechten

De Liga voor Mensenrechten richt, in samenwerking met het homocentrum *De Roze Drempel* en de scholierengroep *De Stille Stem* enkele info/debatavonden in, kwestie van haar werking bij een breder publiek kenbaar te maken en nieuwe leden te werven. Ze gaan door in het auditorium Vesalius telkens om 20 uur, en de toegang is gratis. Moderator is professor L. Van Outrive. De data en de thema's: Woensdag 15 februari: Privacy. Woensdag 22 februari: Gevangeniswezen.

Woensdag 29 februari: Herdefiniëring mensenrechten + FUIF in zaal Albatros in de Brusselsestraat.

De Stille Stem

In november '83 verscheen het eerste nummer van "De Stille Stem", het maandblad van de werkgroep met dezelfde naam, die zich wil verzetten tegen alle vormen van maatschappelijke uitsluiting. Eén van de middelen daartoe is het uitgeven van een blad, waarin vooral aandacht wordt besteed aan mensen of groepen die het slachtoffer zijn van diskriminatie. Bedoeling is sociale informatie te brengen die verstaanbaar is voor iedereen, en die elders niet of nauwelijks aan bod komt. Per nummer wordt er een bepaald thema behandeld: Het eerste bv. was volledig gewijd aan "bijzondere jeugdzorg". Bovendien willen de initiatiefnemers verschillende groeperingen, die actief zijn rond uitsluiting en verdrukking bij elkaar brengen in een soort contactgroep. Verder zijn nog voorzien: een vormings- en studiedienst, die gespreksavonden moet inrichten, publicaties uitgeven... en een vrijwilligerswerking. Wie meer wil weten over dit nieuwe initiatief, kan terecht bij:

Koen Verhofstadt Hans Eyssen
Coosemansstraat 157 Dellestraat 30
3200 Kessel-Lo 3201 Holsbeek

Patrick Schrevens
Tienseweg 290
3000 Leuven

KOLOFON Het Dijlepaard

Redactieadres:
Blijde Inkomststraat 115
3000 Leuven

v.u: Toon Martens
Lay out: Werkgroep Grafiek
Prijs per los nummer: 30 Fr.
Prijs per abonnement: 300 Fr.
voor 10 nrs. - Het Dijlepaard
verschijnt niet in januari en
juli - te starten op rek.nr.
785/5202598/08 van vzw. HET
DIJLEPAARD

Verkooppunten:
Leuven: Cabay, Fochplein; Lode-
wijckx, Tiensestr. 87; Wereld-
winkel, Tiensestr. 140; Acco
boekhandel, Tiensestr. 134-136;
Kritak boekhandel, Vesaliusstr.
2; Kwaliprint, Tervuursestr. 2;
Standaard boekhandel, Naamsstr.
57; Gobelijn strips, Oude Markt
39; Infodok, Bogaardenstr. 79.
Heverlee: Hertogstr. 8; Gelden-
aaksebaan 170.
Kessel-Lo: Koning Albertlaan.
Wijmaal: St. Hadrianusstr.;
Stationstr.
En natuurlijk ook op het redak-
tieadres.

Een nieuwe jaargang, een nieuw kleeftje. Speciaal om het lezen te veraangemen. Een nieuw kleeftje, een nieuwe abonnee? Vul dan onderstaande strook in en stuur hem op naar HET DIJLEPAARD, Blijde Inkomststraat, 115 te 3000 Leuven.

Naam :
Adres :

- wil een proefabonnement (2 nummers);
- wil meewerken aan Het Dijlepaard;
- wil een jaarabonnement en stort 300 fr. (voor 10 nrs.) op rekening nr. 001-0596401-24 van Het Dijlepaard.

Reddels

Waarin een grote partij klein kan zijn...

In de KERNKRANT, CVP-partijblad van Leuven, lezen we ondermeer het artikel (?) "De biecht van ne griene" en stelden ons ernstige vragen omtrent de politieke deontologie van de grootste partij van dit land.

Eerst een klein woordje uitleg voor wie de Kernkrant niet gelezen heeft: In het Leuvens dialect vertelt een jongeman hoe hij vorig jaar voor het eerst zijn stemplicht vervulde. Hij had geen verstand van politiek, dus stemde hij voor de Groenen. Eens te meer blijkt de C.V.P. de kiezer fel te onderschatten. Wie niet voor de C.V.P. stemt heeft geen verstand van politiek, om het om te draaien - of hoe de C.V.P. democratie in de praktijk ziet...

Als we de biechteling mogen geloven maken Agalev-mensen er geen punt van om verkeersreglementen naar niet nader omschreven lichaamsdelen te verwijzen. Wat wij kunnen bevestigen noch ontkennen, maar gesteld dat dit zo zou zijn, dan menen we nog niet dat zij daar een patent op hebben. "Wie zonder zonde is, hij werpe de eerste steen!" (JOHANNES, VIII-vs. 7, voor de meest Kristelijken onder de C.V.P.-ers...).

Dat West-Vlamingen het moeilijk hebben met h's en g's wisten we al, maar dat politici zo laag konden vallen, om niet méér dan dat te kunnen bedenken om politieke tegenstrevers in hun hemd te zetten, dat is wel iets dat hun bekwaamheid erg in twijfel trekt...

En mocht dergelijke platvloersheid ons nog een meelijdende glimlach om zoveel onkunde om de mondhoeken toveren, erger wordt het wanneer de wolf zijn schaapskieren aantrekt om op het gebied van volksmisleiding eenzame hoogten te bereiken: Bejaarden en gehandicapten worden er bij gesleurd (hé, geen doppers deze keer !?) omdat die van politiek nut kunnen zijn. Alsof alleen de groenen en hun kiezers het verkeer in de binnenstad willen beperken! Verder vrezen we dat de meerderheid - waarvan de C.V.P. ook deel uitmaakt - niet zo zeer om bejaarden en gehandicapten bekommerd is, dan wel om de middenstand, die vreest ook een deel van haar inkomsten verloren te zien gaan...

Vlaamse superlab

Aan de oprit van de autostrade naar Brussel zal binnenkort het superlab voor mikro-elektronika uit de grond oprijzen. Maar of dit superlab, en wat er uit dit onderzoek zal voortkomen, een gunstig effect zal hebben op de werkgelegenheid in Vlaanderen, valt zeer te betwijfelen. De plannen werden (onder druk van prof. Van Overstraeten?) alvast toegewezen aan een Amerikaans studie bureau dat meer ervaring zou hebben dan de Vlaamse mededingers. Als men de D.I.R.V. (Derde Industriële Revolutie in Vlaanderen) zo aanpakt is het misschien nog beter om te investeren in het Waalse staal, want dan kan Vlaanderen via havens en steenkool nog een graantje meepikken.

voormgeving werkgroep grafiek leuven

Het Oog

Derde Wereldkafée

Het derde Derde Wereldkafée stond dit jaar in het teken van de anti-interventie van de grootmachten. Guido Gorissen vertelde over de evakuatie van de P.L.O. uit Libanon, Dirk Thieleman bracht klaar relaas van het verzet in Afghanistan. Het Anti Interventiefront en AKZA riepen op tot solidariteit met Midden-Amerika en de Zuid-Afrikaanse landen. Het muzikale gedeelte werd verzorgd door Quetzalcoatl, oud Mexikaans

voor "gevederde slang". Zij brachten volksmuziek uit het oude Mexico. De Turkse groep Sensoz zorgde voor de nodige opwarming, samen met een heuse buikdanseres, geen Turkse, maar wel goed. De fuif werd op gang gehouden door de Chileense groep Plancton. Voor de exotische hapjes zorgde de Salvadoriaanse vrouwen-groep AMES. Het geheel was een organisatie van de Derde Wereldgroep.

Strip

DE BALDADICHEDEN VAN BASIEL

Hallo, hallo, allemaal, ik word dus 'verondersteld' jullie op deze laatste bladzijde wat te 'entertainen'. Ik zal m'n best doen...

HOEVER ZIT IK AL? EVEN KIJKEN. NOG 1...2 ZEVEN KOTJES... DAT WORDT HIER EEN MOEILIJKE ZAAK!

ALS WE 4 NU'S OVER HET LEUVENSE JEUGDBELEID HADDEN... MAAR DAT ZAL VREES IK NIET LANG DUREN... BURGEMEESTER?

WELLEU... DAAR WORDT AAN GEWERKT, DAT KAN IK U ZEGGEN, EU... BINNEN KORT WORDT DE JEUGDIENST OVERGEBRACHT NAAR DE KNUSSE TOILETRUIMTE VAN EEN ONBEWOONBAAR VERKLAARD HUIS, DIE VOOR DIE GELEGENHEID HELEMAAL IN ORDE IS GEBRACHT... ENNEU, VERDER KOMT ER EEN POLYVALENTE PINGPONGTAFEL IN HEIBERG, OP 6 KILOMETER VAN LEUVEN... KORTOM, WE WERKEN ERAN! GELOOF MIJ. MAAR 'T ZIJN MOEILIJKE TIJDEN. OVERAL HEERST ZIKTE EN VEEVAL IN DE DERDE WERELD LIJDT MEN HONGER... EU...

EN HET LEUVENSE VERKEERSDELEID?

TOA... WE BELOVEN AL JAREN EEN SCHOOL-WERK-WOON-FIETSAOETE... EN ZE KOMT ER! 1990 IS HET STREEFJAAR. EN ER KOMEN OOK NOG MEER MAATREGELEN OM DE AUTO UIT DE BINNENSTAD TE WEREN...

...OM DE TWEE METER EEN VERKEERSDREMPEL OP DE INVALSWEGEN... AHUM...

... HJ' BEDOELT: EEN ONDERGRONDS PARKEERTERRIJN ONDER HET LADEUZE PLEIN...

... MAAR DAT ZAL TOCH MEER AUTO'S AANTREKKEN?

MINUUTJE. TEN EERSTE TREKT DAT PLEIN TOCH OP DE BALLEN MEER, SINDS WE DE KREDIETBANK DAAR HEBBEN LATEN BOUWEN. WAAROM HET DUS NIET HELEMAAL NAAR DE KL... HELPEN? DAT IS INDERDAAD EEN VALABEL ARGUMENT... TEN TWEESE ZAL HET ONDERGRONDS TERRIJN NIET VERLICHT ZIJN EN ZOALS U WEEET, ZIJN VEEL AUTOMOBILISTEN LANG IN 'T DONKER DUS ALS DAT ZE NIET AFSCHRIJKT, WEEET IK HET NIET MEER...

VAARWEL, BLADZIJDE DIT IS WERKELIJK BEDROEVEND...